प्रणिपातेदोषोवंशक्षयकृतोनास्तिकिंतुसंधिरेवभवतितथापिममयुद्धमेवरोचतेइत्याशयेनाह पितरमिति ॥ १४ ॥ हेनरोत्तमधृतराष्ट्रतवपुत्रैःअस्माभिः ॥ १५ ॥ प्रतिकरिष्यंतिप्रतिपातयिष्यंति ॥ १६ ॥ त
तइतिपूर्ववृत्तांतकथनं ॥ १७ ॥ नःअस्माभिःपरेचेत्यद्यपिअभिद्रुग्धाःद्रोहविषयंनीताःतथापिनभेतव्यं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ समानीताःमयेतिशेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ प

प्रणिपातेनदोषोस्तिसंधिर्नःशाश्वतीःसमाः ॥ पितरंत्वेवशोचामिप्रज्ञानेत्रंजनाधिपं ॥ १४ ॥ मत्कृतेदुःखमापन्नंक्लेशंप्राप्तमनंतकं ॥ कृतंहितवपुत्रैश्चपरेषाम
वरोधनं ॥ मत्प्रियार्थंपुरैवैतद्विदितंतेनरोत्तम ॥ १५ ॥ तेराज्ञोधृतराष्ट्रस्यसामात्यस्यमहारथाः ॥ वैरंप्रतिकरिष्यंतिकुलोच्छेदेनपांडवाः ॥ १६ ॥ ततोद्रोणोब्रवी
द्भीष्मःकृपोद्रौणिश्चभारत ॥ मत्वामांमहतींचिंतामास्थितंव्यथितेंद्रियं ॥ १७ ॥ अभिद्रुग्धाःपरेचेन्नोनभेतव्यंपरंतप ॥ असमर्थाःपरेजेतुमस्मान्युधिसमास्थि
तान् ॥ १८ ॥ एकैकशःसमर्थाःस्मोविजेतुंसर्वपार्थिवान् ॥ आगच्छंतुविनेष्यामोदर्पमेषांशितैःशरैः ॥ १९ ॥ पुरैकेनहिभीष्मेणविजिताःसर्वपार्थिवाः ॥ मृते
पितर्यतिक्रुद्धोरथेनैकेनभारत ॥ २० ॥ जघानसुबहूंस्तेषांसंरब्धःकुरुसत्तमः ॥ ततस्तेशरणंजग्मुर्देवव्रतमिमंभयात् ॥ २१ ॥ सभीष्मःसुसमर्थोयमस्माभिःस
हितोरणे ॥ परान्विजेतुंतस्मात्तेव्येतुभीर्भरतर्षभ ॥ २२ ॥ इत्येषांनिश्चयोह्यासीत्तत्कालेऽमिततेजसां ॥ पुरापरेषांपृथिवीकृत्स्नासीद्वशवर्तिनी ॥ २३ ॥ अस्मान्पु
नरमीनाद्यसमर्थाजेतुमाहवे ॥ छिन्नपक्षाःपरेह्यद्यवीर्यहीनाश्चपांडवाः ॥ २४ ॥ अस्मत्संस्थाचपृथिवीवर्ततेभरतर्षभ ॥ एकार्थाःसुखदुःखेषुसमानीताश्चपा
र्थिवाः ॥ २५ ॥ अप्यग्निंप्रविशेयुस्तेसमुद्रंवापरंतप ॥ मदर्थंपार्थिवाःसर्वेतद्विद्धिकुरुसत्तम ॥ २६ ॥ उन्मत्तमिवचापित्वांप्रहसंतीहदुःखितं ॥ विलपंतंबहुविधं
भीतंपरविकत्थने ॥ २७ ॥ एषांह्येकैकशोराज्ञांसमर्थःपांडवान्प्रति ॥ आत्मानंमन्यतेसर्वोव्येतुतेभयमागतं ॥ २८ ॥ जेतुंसमग्रांसेनांमेवासवोपिनशक्नुयात् ॥
हंतुमक्षय्यरूपेयंब्रह्मणोपिस्वयंभुवः ॥ २९ ॥ युधिष्ठिरःपुरंहित्वापंचग्रामान्सयाचति ॥ भीतोहिमामकात्सैन्यात्प्रभावाच्चैवमेविभो ॥ ३० ॥ समर्थमन्यसेयच्च
कुंतीपुत्रंवृकोदरं ॥ तन्मिथ्यानहिमेकृत्स्नंप्रभावंवेत्सिभारत ॥ ३१ ॥ मत्समोहिगदायुद्धेपृथिव्यांनास्तिकश्चन ॥ नासीत्कश्चिदतिक्रांतोभवितानचकश्चन ॥
॥ ३२ ॥ युक्तोदुःखोषितश्चाहंविद्यापारगतस्तथा ॥ तस्मान्नभीमान्नान्येभ्योभयंमेविद्यतेक्वचित् ॥ ३३ ॥ दुर्योधनसमोनास्तिगदायामितिनिश्चयः ॥ संकर्ष
णस्यभद्रंतेयत्तदैनमुपावसं ॥ ३४ ॥

रविकत्थनेपरेषांगुणाख्याने ॥ २७ ॥ २८ ॥ ब्रह्मणोपिअक्षय्यरूपाहंतुमशक्या ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ युक्तोऽभियोगवान् दुःखोषितःगुरुकुले ॥ ३३ ॥ उपावसंशिष्यत्वेनपर्यचरं ॥ ३४ ॥

Digitized by Google